

τικὴν τοῦ ἑπαυλιν 75 ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, πρὶν δ' ἀποθάνῃ ἐκάλεσε παρὰ τὴν κλίνην τοὺς εὐγενεῖς τῆς Ρώμης καὶ συνεστήσεν εἰς αὐτοὺς τὸν Μάρκον, τεσσαρακονταετὴ τότε ὄντα, χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κοιμώδου, τοῦ ἄλλου θετοῦ υἱοῦ του, ὅστις ἐκαλεῖτο Λαύκιος Βῆρος. Καὶ ἡ μὲν Σύγκλητος (Γερουσία) ἀπεφάσισε ν' ἀναγορεύσῃ τὸν Μάρκον μόνον Αὐτοκράτορα. Ἄλλ' οὗτος ἔδειξε τὴν γενναιοφροσύνην του πρὸς τὸν Βῆρον, ἀναδείξας αὐτὸν συναυτοκράτορα, καὶ μολοντοὶ ὁ χαρακτὴρ αὐτῶν ἦτο ἀντίθετος,

λάβῃ μέρος οὐδὲ κἀν νὰ παρηγορηθῇ, διότι ὁ Θρύμ, ὁ Παγετώδης Βασιλεὺς, τῷ εἶχε κλέψει τὴν σφύρα ν, τὸ ὄπλον τῆς δυνάμεώς του καὶ μεταφέρει αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερβόρειον βασιλεῖόν του.

Ὁ Λόκης, ὅστις ἔκαμνε χρέη κήρυκος, ἀνεδέχθη νὰ μεταβῇ εἰς τὴν χώραν τοῦ Θρύμ καὶ νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ τὴν ἀπόδοσιν τῆς σφύρας. Ἄλλ' ἡ αἰτησίς του ἐγένετο ἀποδεκτὴ μὲ εἰρωνείαν παρὰ τοῦ γίγαντος βασιλέως, ὅστις συγ-

Ὁ Ἑρμῆς καὶ ὁ Θρύμ. (Νορβηγιανὸς μῦθος).

ὁ Μάρκος διὰ τῆς γλυκύτητος τῶν τρόπων του κατάρθρωσε νὰ διάγῃ εἰρηνικῶς μετὰ τοῦ θετοῦ ἀδελφοῦ καὶ συναυτοκράτορος αὐτοῦ ἐπὶ 8 ὅλα ἔτη.

(Ἀκολουθεῖ).

Η ΣΦΥΡΑ ΤΟΥ ΘΟΥ.

(Νορβηγικὸς μῦθος.)

Οἱ Θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου εὐωχοῦντο ποτὲ εἰς τὰ Ὀλύμπια δώματα, ἀλλ' ἐκ τῆς συνοδείας τῶν ἐλειπεν ὁ Θόρ, ὁ Ὑψιβρεμέτης, καὶ δὲν ἤθελε νὰ

κατένευσεν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν παράκλησιν τοῦ Ἑρμού (Λόκη) ἐπὶ τῷ ὄρω ἡ βασίλισσα Φρυγία, ἡ σύζυγος τοῦ βασιλέως τοῦ Ὀλύμπου Ὅστιν, νὰ γείνῃ σύζυγός του.

Ἡ ἀπάντησις αὐτῇ τοῦ Θρύμ ἔκαμε τὸν Θόρ νὰ ἀποφασίσῃ νὰ τὸν ἐκδικηθῇ. Μετεμφιεσθεὶς δὲ διὰ τῶν ἐνδυμάτων τῆς Φρυγίας καὶ καλύψας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μὲ πυκνὸν πέπλον μετέβη εἰς τὴν χώραν τοῦ Θρύμ, ἵνα γείνῃ σύζυγος αὐτοῦ.

Πόσον ὁμως ἐξεπλάγῃ, ὅταν ἀφαιρέσας τὸν πέπλον ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς νομιζομένης Φρυγίας ἀνεκάλυψε τὸ τρομερὸν πρόσωπον τοῦ Ὑ-

ηλιδρεμέτου Θόρ! Πρὶν δὲ δυνηθῇ νὰ ὑπερασπίσῃ ἑαυτὸν, ὁ Θόρ λαβὼν τὴν σφύραν ἐκτύπησεν αὐτὸν κατὰ κεφαλῆς καὶ τὸν ἐξηπάλωσε νεκρὸν· λαβὼν δὲ τὴν σφύραν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ ἐπα- νέστρεψε μετὰ τοῦ Ἑρμοῦ εἰς τὰ Ὀλύμπια δώ- ματά του καὶ οὕτως ἐπανήλθεν ἡ εὐφροσύνη εἰς τὸ συνέδριον τῶν Ὀλυμπίων Θεῶν!

ΚΟΛΟΜΒΟΣ.

(Ἰδε φύλλον Μαρτίου.)

Μετὰ πολλὰς περιπλανήσεις καὶ ἐρεῦνας πρὸς ἀνεύ- ρειν χρυσοῦ καὶ μαργαριτῶν, κατὰ τὰς ὁποίας ἀνε- κάλυψε καὶ ἄλλας νήσους, ὁ Κολόμβος λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τινὰς ἐκ τῶν ἐντοπίων, ἀπέπλευσεν ἐπὶ τῆς Νίνας διὰ τὴν Ἰσπανίαν τὴν 4 Ἰανουαρίου 1493, ἀφοῦ ἀφῆκεν ἐπὶ τῆς νήσου Ἰσπανιόλας, ἐν τῷ φρου- ρίῳ τὸ ὁποῖον ἐκτίσεν μετὰ τὴν ἐκλείαν τῆς Ἀγίας Μαρίνης, 39 φρουρούς· (Σημ. Σ. Ἐφ. Παιδων) ἡ παράγραφος αὕτη ἀνατυπῶνται ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ, διότι ἐν τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ Συντάκτου ἐδημοσιεύθη λίαν ἐσφαλμένως.

Φοβούμενος δὲ μήπως ἡ γνῶσις τῆς ἀνακαλύψεως αὐτοῦ ἀπολεσθῇ, ἠτοίμασε γραπτὴν ἐκθεσιν αὐτῆς καὶ κλείσας αὐτὴν ἐν φιάλῃ, τὴν ἔρριψεν εἰς τὴν θά- λασσαν. Οἱ ναῦται τοῦ καὶ πιθανόν καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος, ἔκαμον εὐχὴν, πράγμα τι ἐάν ἐφθασον ὑγιεῖς εἰς τὸν πρὸς δὴν ὅρον τῶν, νὰ ἐξομολογηθῶν καὶ νὰ μεταλά- βουν εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν, τὴν ὁποίαν ἤθελον εὔρει, καὶ ταύτην τὴν εὐχὴν ἐπλήρωσαν εὐθὺς ἀφοῦ ἐφθασαν εἰς τὰς Ἀζόρας νήσους, τὴν δὲ 15 Μαρ- τίου 1493 ἐλιμενήσθησαν εἰς τὸν λιμένα Πάλος τῆς Πορτογαλίας, ὅπου ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης ὑπεδέχθη αὐ- τοὺς εὐγενέστατα.

Μετὰ τοῦτο μετέβη εἰς Βαρκελώνην, ὅπου ὁ Μο- νάρχης τῆς Ἰσπανίας ἐδέχθη αὐτὸν ἄνευ ἐπιμοταξίας, ἐπιτρέψας εἰς αὐτὸν νὰ καθῇσῃ καὶ νὰ διηγῇ εἰς αὐ- τὸν καὶ τοὺς αὐλικούς του τὰ τῆς ἐπιχειρήσεώς του, ἐκύρωσεν δὲ τὰς τιμὰς, ὅσας εἶχεν ἐπιδαψιλεύσει εἰς αὐτὸν πρότερον καὶ θέσας αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς 17 πλοίων καὶ 1500 ἀνδρῶν ἀπέστειλεν αὐτὸν ὀπίσω εἰς τὴν νέαν γῆν πρὸς ἐξακολούθησιν νέων ἀνακαλύ- ψων. Μετὰ τὰ πλοῖα ταῦτα ὁ Κολόμβος ἀπέπλευσεν ἐκ τοῦ Κάδιξ τὴν 25 Σεπτεμβρίου 1493. Ἀλλὰ δυσ- τυχῶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἡ τύχη τὸν ἐγκατέλει- πε, διότι πολλοὶ ἀπὸ τοὺς συνταξιδεύοντας μετ' αὐ- τοῦ ἦσαν ἄνθρωποι τυχодиῶται, μὴ βλέποντες δὲ τὰ ὄνειρά των πραγματοποιούμενα συνεταίρισθησαν μετὰ τῶν καὶ ἡγεῖραν ἐπανάστασιν κατὰ τοῦ Κο- λόμβου, εὐθὺς δ' ἀφοῦ ἀνεκάλυψαν καθ' ὁδὸν τὴν νήσον Ἰματικὴν καὶ Πόρτο Ρίκο, ἠνάγκασαν τὸν Κολόμβον νὰ ἀγκυροβολήσῃ εἰς τὴν νήσον Ἰσπα- νιόλαν, καὶ ἐκεῖ ἴδρυσαν τὴν πρώτην ἐν Ἀμερικῇ ἀποικίαν.

Στερηθεὶς τῆς βοηθείας των ὁ Κολόμβος δὲν ἀπε- θαρρύνθη, ἀλλ' ἀφῆσας ὡς Διοικητὴν τῆς νήσου ταύ- της τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Βαρθολομαῖον ἐπέστρεψεν ὀπίσω εἰς τὴν Ἰσπανίαν καὶ ἐφθασεν εἰς τὸ Κάδιξ τὴν 11 Ἰουνίου 1896, ὅπου κατῴρωσε νὰ ἀθωωθῇ τῆς κατ' αὐτοῦ κατακραυγῆς διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ ταξιδίου ἐκείνου.

Λέγεται ὅτι καθήμενός ποτε εἰς τὴν βασιλικὴν τρά-

πεζαν καὶ ἀκούων τινὰς τῶν αὐλικῶν νὰ ὑποτιμῶσι τὴν ἀξίαν τῆς ἀνακαλύψεώς του, ὡς ἔργον οἰουδήποτε ναυτικοῦ, ὁ Κολόμβος λαβὼν ἐκ τῆς τραπέζης ὠν, ἐνεχείρισεν αὐτὸ εἰς αὐτοὺς παρακαλέσας νὰ τὸ στή- σωσιν ἐπὶ τῆς ὀρέας αὐτοῦ ἄκρας. Τούτων δὲ μετὰ πολλὰς προσπάθειας ἀποτυχόντων, λαβὼν αὐτὸ ὁ Κο- λόμβος ἔστησε θραύσας τὸ δέξυ ἄκρον.

«Ἀλλ' αὐτὸ πάντες ἡμεῖς ἠδυνάμεθα νὰ πράξωμεν,» ἐξεφώνησεν διὰ μιᾶς οἱ αὐλικοί. «Τὸ ὁμολογῶ, εἶπεν ἀταράχως ὁ Κολόμβος, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγὼ σὰς εἶδεα τὸν τρῶπον!»

Τὴν 30 Μαρτίου 1498 ἐπεχείρησε τὸ τρίτον αὐ- τοῦ ταξίδιον εἰς τὸν Νέον κόσμον ἀπὸ τοῦ Ἀγίου Λουκάρ μετὰ 6 πλοῖα. Τὴν φορὰν ταύτην διευθύνθη μᾶλλον πρὸς νότον καὶ ἀνεκάλυψε τὸ στόμιον τοῦ πο- ταμοῦ Ὀρινόκο, τὸν ὁποῖον ἐξέλαβεν ὡς τὸν ποταμὸν Σιών, ὅστις εἶχε τὰς πηγὰς του ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς Ἑδέμ. Ἀνεκάλυψε προσέτι τὰ παράλια τῆς Πα- ρᾶς καὶ τὰς νήσους τῆς Ἀγίας Τριάδος, τῆς Μαργα- ρίτας καὶ τῆς Κοναμπάκουα, ἐκεῖθεν δὲ διηυθύνθη πρὸς τὴν νήσον Ἰσπανιόλαν, πρὸς ἀνάρρωσιν τῆς βλαφθεῖ- σης ὑγείας του, φθάσας δ' ἐκεῖ εὔρε τὴν ἀποικίαν εἰς ἀποσύνθεσιν σχεδόν. Προσπαθήσας δὲ νὰ ἐπανορ- θώσῃ τὰ κακῶς ἔχοντα ἐπέσυσε καθ' ἑαυτοῦ μόνον τὴν ὀργὴν τῶν ἐκεῖ φιλάρχων, οἵτινες κατήγγειλαν αὐτὸν εἰς τὸν Μονάρχην τῶν Ἰσπανῶν ὡς σφετεριστὴν τῶν βασιλικῶν δικαιωμάτων, ὁ δὲ Φερδινάνδος πεισθεὶς εἰς τὰς κατηγορίας ταύτας ἔστειλε Φραγκισκανὸν τινὰ Βοθδιαλλαν ἵνα ἐξετάσῃ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἂν ἔχηται ἀληθείας.

Τὸ πρῶτον ἔργον τοῦ ἀπεσταλμένου τούτου ἦτο νὰ θέσῃ τὸν Κολόμβον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ νὰ τοὺς στείλῃ εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ὅταν δὲ ἀξιωματικὸς τις μετέβη εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ διὰ νὰ τὸν ἐξαγάγῃ καὶ τὸν εἰδοποιήσῃ ὅτι ἐμελλε νὰ σταλῇ εἰς Ἰσπανίαν, «Λοιπὸν, εἶπεν, με φέρετε εἰς θάνατον, Βαλλέτσο;» Οὕτως ὁ ἀνακαλυπτὴς τῆς Ἀμερικῆς με- τεφέρθη εἰς τὸ πλοῖον σιδηροδέσμιος, ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πλοίου προσεφέρθησαν νὰ τὸν ἐλευ- θερώσουν ἀπὸ τὰ δεσμά του, ἀπεκρίθη μεθ' ὑπερηφα- νίας, «Θὰ φέρω τὰ δεσμά ταῦτα εἰς ἐνθύμησιν τῆς ἀχαριστίας τῶν ἡγεμόνων!»

Ἡ ὀργή, ἣτις ἐξεδηλώθη ἐν Ἰσπανίᾳ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀφίειν τοῦ Κολόμβου ἐκεῖ μεταξὺ τοῦ λαοῦ κατὰ τῆς ἐγκληματικῆς ἐκείνης πράξεως τοῦ ἀπεσταλμένου ἦτο μεγάλη καὶ ἔκαμε τὸν βασιλεῖα νὰ κηρύξῃ ὅτι δὲν ἠνῆχτο ποσῶς εἰς τὴν σκευωρίαν ἐκείνην καὶ ὅτι οἱ μεγιστάνες ἐκ τῆς ἡγεμονίας εἶχον πράξει ταῦτα. Ἀλλ' ὅμως ἦτο φανερόν ὅτι οἱ εὐγενεῖς ἀφ' ἑνὸς, οἵτινες ἐφθό- νουν αὐτὸν διὰ τὴν ὑψηλὴν θέσιν, εἰς τὴν ὁποίαν τό- σον αἰφνιδίως εἶχεν ἀνέλθει, καὶ ὁ βασιλεὺς ἀφ' ἐτέ- ρου, ὅστις δὲν ἠὲ χαριστήθη ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀνακαλύψεων του, συνώμισαν νὰ τὸν ἐξοντώσωσιν. Ὅθεν μετὰ παρέλευσιν 9 μηνῶν, καθ' οὓς ὁ βασιλεὺς δι' εὐγενῶν τρόπων ἠρνεῖτο νὰ τὸν ἱκανοποιήσῃ, ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος διώρισε τὸν Νικόλαον Ὁδάν- δην, Κυβερνήτην τῆς Ἰσπανιόλας. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Βο- θδιαλλαν ἀνεκλήθη καὶ καθ' ὁδὸν ἐρρίφθη εἰς τὴν θά- λασσαν καὶ ἐπνίγη. Ὁ δὲ Κολόμβος, γέροντος ἤδη ὢν, ἐστάλη ἐπὶ κεφαλῆς 4 πλοισιῶν μετὰ 150 ἀνδρῶν εἰς τὸν Μεξικανικὸν κόλπον πρὸς ἀνακάλυψιν νέων τόπων!

(Ἀκολουθεῖ.)